روزنامه اقتصاد سرآمد

سه‌شنبه-۴شهریور ۱۴۰۴-سال یازدهم- شماره ۲۲۸۳ - قیمت: ۳۰۰۰۰تومان

www.Eghtesadsaramad.ir | eghtesadsaramad | @Eghtesadsaramad

پرونده ویژه شهید بایندُر ۴و۵

بایندُر قهرمان ملی دریایی ایران، سرآمد تحلیل می‌کند؛

شهید بایندُر کجای فرهنگ ایرانیان است؟

تصویرسازی برای یک قهرمان ملی در باهای ایران ۴و۵

۵۸ سال رشد و بالندگی در گروه کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران؛

افزایش ۴۱ درصدی سرمایه گروه کشتیرانی جمهوری اسلامی ۳

سرآمد گزارش می‌دهد؛

خیز بنادر هند برای جذب سرمایه‌گذاران جهانی

سرمایه‌گذاری مرسک در ۳ بندر هند برای ایجاد دروازه شرقی تجارت دریایی ۸

سرآمد تحلیل می‌کند؛

تعارض دولت با اقتصاد دریا در شرایط تحریم!

مقاومت جامعه شیلاتی در برابر مصوبه تغییر ساختار سازمان شیلات ۶

«منطقه آزاد قشم» ویترین بی‌تدبیری و بی‌عملی!

قشم از اهداف راهبردی مناطق آزاد دور افتاده است؟ ۸

بن‌بست ایران در مرز آمریکا به نام «کریدور زنگزور»

حمید الماسی‌نیا

در حالی‌که فضای قفقاز جنوبی پس از جنگ ۲۰۲۰ قره‌باغ همچنان ملتهب است، توافق تازه میان ارمنستان و جمهوری آذربایجان برای ایجاد «کریدور زنگزور» با نقش‌آفرینی مستقیم آمریکا، معادلات ژئوپلیتیک و اقتصادی منطقه را به‌طور جدی دستخوش تغییر کرده است. مسیری که می‌تواند ارتباط خاک اصلی آذربایجان با نخجوان را برقرار کند، از جنوب ارمنستان عبور نماید و عملاً جایگاه ترانزیتی ایران را با چالش تازه‌ای روبه‌رو سازد.

کریدور زنگزور، ایده‌ای برخاسته از نقشه‌های دوران شوروی و مذاکرات پس از توافق آتش‌بس ۲۰۲۰ است که این گذرگاه از استان سیونیک ارمنستان می‌گذرد و نخجوان را به جمهوری آذربایجان متصل می‌کند و هرچند در نسخه اولیه، روسیه نقش میانجی و ناظر امنیتی را بر عهده داشت، اما تحولات ماه‌های اخیر نشان می‌دهد که آمریکا با هدف تثبیت حضور سیاسی و اقتصادی در قفقاز جنوبی، وارد میدان شده و در توافق اخیر میان ایروان و باکو نقشی کلیدی ایفا کرده است. از دید جمهوری اسلامی ایران، این پروژه چند تهدید جدی را در بر دارد که تغییر موازنه ژئوپلیتیک و ایجاد مسیری تحت مدیریت غرب، مرزهای شمالی ایران را به میدان نفوذ مستقیم آمریکا تبدیل می‌کند که همچنین کاهش سهم ترانزیتی ایران در مسیرهای سنتی ترانزیت کالا از آسیای میانه و قفقاز که از خاک ایران عبور می‌کردند، ممکن است بخشی از ترافیک خود را به این کریدور منتقل کنند و خطر محاصره تدریجی که تحلیلگران امنیتی هشدار می‌دهند که حضور پایگاه‌های نظارتی یا امنیتی غربی در این گذرگاه می‌تواند در بلندمدت ایران را در قفقاز به بن‌بست بکشد. از نظر اقتصادی، زنگزور بخشی از «کریدور میانی» است که چین را از طریق آسیای میانه، دریای خزر و قفقاز به اروپا متصل می‌کند که کوتاه‌تر شدن مسیر، کاهش هزینه حمل‌ونقل و تسهیل دسترسی به بازارهای اروپایی، همه به نفع کشورهای درگیر این گذرگاه است. اما برای ایران، این یعنی کاهش جریان بار و درآمدهای ترانزیتی و محدود شدن فرصت‌های سرمایه‌گذاری در مسیر شمال–جنوب می‌باشد.

در این میان سناریوهای پیش‌روی تهران است که مخالفت فعال دیپلماتیک و تلاش برای جلوگیری از اجرای طرح با استفاده از فشارهای سیاسی و همکاری با روسیه و ارمنستان است که در رقابت اقتصادی و سرمایه‌گذاری فوری در توسعه بنادر جنوبی، راه‌آهن رشت–آستارا و مسیرهای جایگزین برای حفظ جایگاه در ترانزیت منطقه است که پذیرش مشروط با ورود به مذاکرات برای اعمال شروط امنیتی و اقتصادی در چارچوب توافق، به‌گونه‌ای که منافع ایران تضمین شود.

کریدور زنگزور، اگرچه در ظاهر یک پروژه ترانزیتی است، اما عملاً به آوردگاه رقابت قدرت‌های جهانی در حیات خلوت ایران بدل شده است که غفلت در طراحی و اجرای راهبردی متناسب، می‌تواند جایگاه ژئوپلیتیک و اقتصادی تهران را در قفقاز جنوبی تضعیف کند و اکنون زمان آن است که جمهوری اسلامی ایران، با ترکیبی از دیپلماسی هوشمند، سرمایه‌گذاری زیرساختی و هم‌پیمانی‌های منطقه‌ای، از افتادن در «بن‌بست زنگزور» جلوگیری کند

مقاله

چشم‌انداز استراتژی جمهوری اسلامی در ژئوپلیتیک دریا

مرتضی فاخری ۲

یادداشت

جنگ قانون برای شیلات!

فیروز اسماعیلی نژاد– در حالی که در یک طرف با جنگ نظامی، جنگ تحریم و جنگ کریدورها درگیر هستیم، در داخل مرزها هم با جنگ های متعددی دست گریبانیم که «جنگ قانون» این روزها بیشتر در پیش چشمان ناامیدی ها طنازی می کند.

انتظار این بود که حداقل جنگ داخلی به شکل های مختلف رخ ندهد تا امید همچنان مهمان احساسات مردم باشد و وضعیت را از اینی که هست، پیچیده تر و سخت تر نکند، اما گویا دولت چهاردهم، سودای دیگری در سر دارد و چندان به امیدبخشی باور ندارد و حداقل به ناامیدنکردن بیشتر، اعتقادی ندارد.

جنگ قانون

قانون تأسیس سازمان شیلات ایران در تاریخ ۳۰ اردیبهشت ۱۳۸۳ در مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۹ خرداد ۱۳۸۳ به تأیید شورای نگهبان رسید و طبق آن، شرکت سهامی شیلات ایران به «سازمان شیلات ایران» تغییر نام داد.

اکنون این قانون به وسیله شورای عالی اداری نقض شده است. طبق رای و نظر شورای عالی اداری، ساختار شیلات منحل و وظایف این سازمان تخصصی در دل وزارت کشاورزی ادغام و محو می شود.

کدام قانون؟

ما در این نوشتار، به دنبال درک هزینه –فایده این مصوبه عجیب و غریب نیستیم. اما به شدت در تلاشیم بفهمیم که کدام قانون اصلح و افضل است؟ قانون مجلس شورای اسلامی و تایید شورای نگهبان یا مصوبه شورای عالی اداری و تایید معاون رییس جمهور؟ کدامیک؟

مجلس شورای اسلامی قانون تصویب کرده و به تایید شورای نگهبان رسانده و ابلاغ کرده است.

اکنون، سازمان اداری و استخدامی همان قانون را باطل کرده و با یک مصوبه که به تایید معاون رییس جمهور ابلاغ کرده است، قانون مجلس را به کناری انداخته است! اگر چنین است، دیگر چه لزومی به مجلس؟ چه ضرورتی دارد آن همه سر و صدا برای صندوق رای؟ چه لزومی دارد مطرح کردن قوه مقننه به عنوان یک رکن حکومت؟

ادامه د ر همین صفحه

ادامه از همین صفحه

چه لزومی دارد آن همه حقوق و هزینه برای تصویب یک قانون وقتی که همان قانون به طرفه العینی قابل ابطال و دور انداختن است؟

سوال افکار عمومی

آن چه این روزها در افکار عمومی موج برداشته و می چرخد، همین سوال های آزاردهنده و بی پاسخ است که ثبات قانون در ایران کجاست؟ قانون مجلس بالاتر است یا دیگر قوانین؟ مرجع حقیقی و حقوقی و اصلی قانونگذاری کجاست؟ قانون چرا حرمت ندارد؟ چرا قوانین به راحتی شکسته می شوند؟ اکنون ارزش و اعتبار مجلس صدمه دیده یا نه؟ چه کسی باید جوابگو باشد؟ چرا نمایندگان مجلس بی تفاوت هستند؟ چرا در صیانت از قانونگذاری خانه ملت، سراپا نشوریدند و از مجلس دفاع نکردند؟ چرا مصوبه را لغو نکردند؟ دیرکرد در لغو مصوبه هزینه بیشتری ایجاد نمی کند؟ چرا مجلس چنین اجازه ای داده است که به راحتی به حریم قانونگذاری او تجاوز شود؟ آیا تصمیم گیرندگان مصوبه، از قانون مجلس خبر نداشتند؟ اگر خبر نداشتند پس چرا یک مشت بی سواد باید تصمیم گیرنده باشند و اگر خبر داشتند به چه هدفی قانون مجلس را زیرپا گذاشته اند؟ ایا تصمیم گیرندگان این مصوبه محاکمه می‌شوند؟ و...

جریمه دیرکرد

هر چه زمان بگذرد، هزینه لغو این مصوبه بیشتر می شود. از یک سو مقاومت و اعتراض صیادان و فعالان شیلات در پی دارد و از دیگر سو آبرو حیثیت مجلس را برده است. مجلسی که تصور می‌شد رکن قانونگذاری کشور است اما متوجه شدیم که با یک مصوبه می توان بساط قانونگذاری آن را به سخره گرفت.

هر چه دیرتر، جریمه دیرکرد بیشتر. این مصوبه باید لغو شود و دولت اگر می‌خواهد قانون مجلس را عوض کند باید طی لایحه‌ای از مجلس بخواهد. دلیل بیاورد و تقاضا کند و مجلس طبق روال کاری خود به بررسی آن ورود کند و در نهایت رای نمایندگان ملت تعیین کننده باشد و نه غیر از این. این مصوبه نه فقط سرنوشت هزاران صیاد و فعال صنعت بزرگ شیلات را به بازی گرفته است بلکه اعتبار مجلس را هم بازیچه قرار داده است و لغو دیرهنگام آن، ضربه جبران ناپذیری هم به مجلس و هم به جامعه صیادی و شیلاتی وارد خواهد کرد.

اینفوگرافیک– اقتصاد سرآمد

من هم حمایت می‌کنم

یک اسکن تا سلامتی

محک
مؤسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان
mahak-charity.org
۰۲۱ – ۲۳۵۴۰
شماره کارت بانک دی
۵۰۲۹-۳۸۷۰-۲۰۰۰-۰۶۵۶